

Неко у влади, неко у нади

У Србији, где год се погледа виде се неконституисане институције

Грађани Србије не могу да утичу на Савет безбедности УН и на Контакт групу и то је непријатан осећај, али је још непријатнија чињеница да мало може да се утиче на стање у сопственој земљи где гласамо и редовно плаћамо порезе. У Србији, где год се погледа виде се неконституисане институције и стиче се утисак привремености и провизоријума државе. Парламентарни избори су одржани пре више од два месеца, али скупштина и њени одбори нису конституисани.

Буџет још увек није усвојен. Нова влада није изабрана, а стара је сама себе прогласила техничком и селективно обавља послове. Имамо Уставни суд, али не и његовог председника, значи суд који не функционише. Имамо министра одбране и спољних послова, али не више и државну заједницу у којој су они изабрани на те функције. Усвојен је Закон о заштитнику грађана, али не

(Аутор: Никола Костандиновић)

и заштитник грађана (омбудсман). Усвојен је Закон о државној ревизорској институцији, али не и Државна ревизорска институција иако је рок за то истекао у мају 2006... Имамо владу са 16,55 одсто гласова грађана Србије, али све функционише. Шта то беше легалитет и легитимитет?

ДСС и Коштуница немају ни један ваљан разлог да журе са формирањем владе. У влади су само кадрови народњачке коалиције и по који из СПО-а, који су такође народњаци, само испод цензуса (или ванпарламентарни, грађански народњаци). Дакле, нема никог ко би их ометао да раде свој посао. У буџету има довољно средстава, а ту је за сваки случај и Национални инвестициони план. Осим тога, о буџету још увек ревносно брине и Г17 плус. Страначки гладијатори су ухлебљени и инсталирани у државним структурама. Имају лиценцу „чувара Космета“ али не и снаге да га одбране или да грађанима саопште истину. Немају страх од нових избора који им могу донети само бољи резултат, јер гори ваљда не може бити. Сви им се нуде за владу, а они се никоме нису обећали. Зашто би стање у којем контролишу скоро све ресурсе мењали за место премијера и неколико министарстава? До 31. марта (рок за буџет) су догурали, следећа станица је 15. мај (уставни рок за формирање владе), а следећа влада, ако не до тада, биће на јесен. Њихове апологете нас уверавају како је све исто, како нема разлике после избора и како све беспрекорно функционише.

Све друге странке (ДС, Г17 плус, СПС) могу на часове код СРС-а о појму опозиције. Прва лекција би гласила – ако нисте у влади, онда сте опозиција! Они то и сами знају, али можда мисле: „Нисмо у влади, али држе нас у нади!“. Та нада можда држи и саме радикале. Дође ми да поверујем да је и у интересу очувања Космета овакво стање.

Ова блага зима је протекла уз ртањски чај у кесицама са знаком ДСС-а, које су дељене у последњој изборној кампањи. Неколико година раније ова странка је делила семе са поруком: „Посадимо пркос по Србији!“. Можда сада, као весник пролећа, ниче управо тај пркос, а овде већ дуго ништа боље од пркоса и не успева.

Доцент на Факултету политичких наука

Славиша Орловић

[објављено: 29.03.2007.]